03/04/2023

Φθιώτιδος Συμεών: «Η μετάνοια οδηγεί στην Ανάσταση»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου και Αγίου Δημητρίου στην συνοικία της Ν. Ευρυτανίας, στην βόρεια πλευρά της Λαμίας, ιερούργησε χθες ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών και η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος μεταξύ άλλων χαρακτηριστικά υπογράμμισε:

«Ο Κύριος μας, μας φέρνει μπροστά μας το παράδειγμα του αναστημένου ανθρώπου και είναι ένα παράδειγμα, το οποίο έρχεται να δώσει πάρα πολλή ελπίδα, πάρα πολλή δύναμη, κουράγιο, ιδιαίτερα στον άνθρωπο, ο οποίος είναι απελπισμένος, ιδιαίτερα στον άνθρωπο, ο οποίος είναι απογοητευμένος, ιδιαίτερα

σε αυτόν τον άνθρωπο, που αισθάνεται ότι έχει αποξενωθεί πλήρως από τον Θεό, πλήρως από τον συνάνθρωπο.

Ο άνθρωπος ο περιφρονημένος, ο αποτυχημένος, αυτός ο οποίος έχει εγκλωβιστεί στον λαβύρινθο των λανθασμένων επιλογών του βλέπει στο πρόσωπο της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας, βλέπει έναν αναστημένο δηλαδή άνθρωπο. Βλέπει έναν άνθρωπο, ο οποίος έγινε ο ίδιος ανάσταση, αναστήθηκε στην κυριολεξία από τον θάνατο, βλέπουμε στο πρόσωπο της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας να ζωγραφίζεται και πάλι ο λόγος του Θεού που ειπώθηκε στην αρχή αυτής της πορείας, στην αρχή του Τριωδίου. «Νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε» είπε για τον Άσωτο Υιό και η Οσία Μαρία η Αιγύπτια νεκρή ήτο και ανέζησε, ήταν χαμένη και βρέθηκε, ήταν τελειωμένη στην κυριολεξία και έγινε πρότυπο αναστάσεως και παράδειγμα αναστημένου ανθρώπου. Όλοι γνωρίζουμε την πορεία της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας. Όλοι γνωρίζουμε ότι αγάπησε την αμαρτία όσο τίποτε άλλο, την αγάπησε όχι μόνο στο λογισμό, όχι μόνο στη σκέψη, αλλά με όλο της το είναι, δόθηκε πολλά χρόνια της ζωής της στην αμαρτία ψάχνοντας να βρει την ταυτότητά της. Έψαχνε να βρει την ανάσταση μέσα στους τάφους, έψαχνε να βρει την ανάσταση μέσα στο θάνατο, μέσα στην κόλαση. Πολλές φορές συμβαίνει αυτό στη ζωή μας. Ψάχνουμε να βρούμε νόημα μέσα στα θολά νερά, ψάχνουμε να βρούμε την αλήθεια της ζωής και το νόημα της υπάρξεώς μας σε εντελώς λανθασμένους δρόμους και σε εντελώς λανθασμένα μονοπάτια. Αυτό έπαθε και η Οσία Μαρία η Αιγύπτια στην πρώτη περίοδο και στην πρώτη φάση της ζωής της. Αναζητούσε να βρει την ταυτότητά της, προσπαθούσε να βρει την αγάπη, προσπαθούσε να βρει οικογένεια, προσπαθούσε να βρει αγκαλιά και εστία ακόμη και μέσα στο βούρκο της αμαρτίας, ακόμα και μέσα στη νεκρίλα του Άδη.

Μέσα λοιπόν σε αυτή της την περιπέτεια, έχοντας μέσα της αληθινή αναζήτηση, πραγματικό πόθο, ειλικρίνεια στην προαίρεση της, αγαθότητα εν τέλει στη διάθεσή της, όταν συνάντησε την οδό της Αναστάσεως, όταν συνάντησε το κλειδί της Ανάστασης, τον πλοηγό της Αναστάσεως, τον προβολέα της Αναστάσεως, που είναι ο Τίμιος Σταυρός, τότε αισθάνθηκε την ανάγκη όχι απλώς να τον προσκυνήσει, όχι απλώς να τον εναγκαλιστεί, όχι απλώς να τον εγκολπωθεί αλλά να τον ακολουθήσει, αισθάνθηκε την ανάγκη να απαντήσει στη φωνή του Χριστού: « Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι». Μετά από ένα ταραχώδες αμαρτωλό ταξίδι λοιπόν θέλει να προσκυνήσει τον Τίμιο Σταυρό και η συνείδησή της την εμποδίζει. Την εμποδίζουν η αμαρτία, το παρελθόν της.

Πόσες φορές το παρελθόν μας, δεν είναι βαρίδιο και εμπόδιο για να προχωρήσουμε στη ζωή μας, πόσες φορές δεν μας κυνηγάνε λανθασμένες επιλογές του παρελθόντος, λανθασμένες πράξεις, λανθασμένες σκέψεις ακόμη και άστοχα λόγια! Πόσες φορές μία κουβέντα που μπορεί να ξεστομίσαμε πάνω στην οργή, στο

θυμό ή στην απογοήτευση δεν μας ακολουθούν και δεν μας κυνηγούν μια ολόκληρη ζωή και ενδεχομένως στιγματίζουν το παρόν ή ακόμη και το μέλλον μας; Έτσι λοιπόν εμπόδια αισθανόταν ότι έχει μπροστά της η Οσία Μαρία η Αιγύπτια, αλλά ο πόθος και η λαχτάρα της για την αλήθεια, την οποία είδε πάνω στο σταυρό, η αλήθεια εκεί βρίσκεται, το νόημα της ζωής βρίσκεται εκεί, στον Εσταυρωμένο, στη σταυρωμένη και ματωμένη αγάπη, σε αυτήν την αγάπη που ανέβηκε στο σταυρό για την κάθε Μαρία Αιγύπτια, που ανέβηκε πάνω στο σταυρό για τον πλέον αμαρτωλό, για τον πλέον αποτυχημένο, για τον πλέον απελπισμένο. Μπροστά στο Σταυρό του Χριστού ξαναβρήκε την ελπίδα, ξαναβρήκε το δρόμο για την ανάσταση, βρήκε επιτέλους τον δρόμο για την ανάσταση η Οσία η Μαρία η Αιγύπτια και σε αυτήν της την επιλογή στάθηκε εγγυήτρια αυτή που αξιώθηκε να σταθεί δίπλα στον σταυρό του Χριστού μας, η Παναγία Μητέρα μας, στάθηκε εγγυήτρια για την μετάνοια της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας. Μετάνοια, όπως βλέπουμε στο πρόσωπο της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας, δεν είναι μία νομική αποκατάσταση, δεν είναι μία υλική ή κοσμική διόρθωση κάποιον ημαρτημένων, δεν είναι μία απόσβεση, μία παραγραφή κάποιων αδικημάτων. Η μετάνοια είναι η Ανάσταση, μετάνοια είναι η Ανάσταση του πεσμένου ανθρώπου, η μετάνοια οδηγεί στην Ανάσταση, η μετάνοια είναι η επιστροφή στην ομορφιά, η επιστροφή στην αγάπη, η επιστροφή στην αλήθεια, η επιστροφή στη ζωή. Αυτήν την μετάνοια έζησε με τη δύναμη του Σταυρού η Οσία Μαρία Αιγύπτια πορευόμενη μέσα στην έρημο, νηστεύοντας, προσευχόμενη και δεόμενη, μέσα σε μία απόλυτη νηστεία, σε μία απόλυτη άσκηση, σε μία απόλυτη και σκληρή μάχη όχι απλώς με το παρελθόν αλλά με την «ἐνοικοῦσα ἁμαρτία» όπως λένε οι Πατέρες της Εκκλησίας μας, και κατάφερε να αναστήσει τη Μαρία την Αιγυπτία και να αποτελέσει πρότυπο αναστάσεως και παράδειγμα αναστάσεως και ελπίδα αναστάσεως για όλους τους ανθρώπους κάθε εποχής.

Την πρώτη ελπίδα της ανάστασης θα τη λάβουμε πάνω στον Γολγοθά από ένα ληστή, από τον ευγνώμονα ληστή, ο οποίος μέσα στην αυτογνωσία του, μέσα στην επίγνωση της αλήθειας του, βλέπει ακριβώς την πηγή της ζωής και ζήτα το έλεος από την πηγή του ελέους και λαμβάνει έλεος, μετανοεί και ανασταίνεται και συνανασταίνεται και είναι η πρώτη βεβαίωση από τον ίδιο τον Χριστό: «σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσω», είναι ακριβώς η βεβαίωση της αναστάσεως, είναι η τεκμηρίωση και η αλήθεια ότι ο άνθρωπος θα αναστηθεί και δεν ανασταίνεται μόνο ο Χριστός αλλά ανασταίνεται ο άνθρωπος μαζί με τον Χριστό, γιατί ο Χριστός αναστήθηκε για να αναστηθεί ο άνθρωπος».

Ο κόπος δεν πάει χαμένος

Κλείνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ανέφερε:

«Προβάλλοντας η Αγία μας Εκκλησία την Οσία Μαρία την Αιγύπτια πρώτον θέλει να μας παρηγορήσει ότι ο κόπος, ο μέχρι τώρα κόπος, ο μικρός αυτός κόπος της νηστείας, της εξομολογήσεως, της άσκησης, της ευσπλαχνίας, της φιλανθρωπίας όσο ο καθένας τον κατέβαλε αυτήν την πρώτη μεγάλη περίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής είναι ένας κόπος, ο οποίος δεν πάει χαμένος αρκεί κανείς να ακολουθήσει τον προσανατολισμό της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας. Να μην αναζητήσει μέσα από αυτό τον κόπο μία επιβεβαίωση, μία αμοιβή, μία κολακεία θα λέγαμε από τον ίδιο τον Θεό αλλά να αναζητήσει, να λαχταρίσει και να ποθήσει την ανάστασή του και ανάσταση είναι η μετάνοια, να στραφεί στη μετάνοια, να στραφεί στην αλλαγή τρόπου υπάρξεως και τρόπου ζωής.

Το δεύτερον είναι ότι έρχεται η σημερινή ημέρα με την Οσία Μαρία Αιγύπτια να μας φανερώσει ότι όλα όσα η Εκκλησία μας δίδαξε την Κυριακή της Ορθοδοξίας, όσα μας δίδαξε με τον Άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά, όσα μας φανέρωσε με το Σταυρό την Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως, όσα μας επισήμανε και μας έδειξε με τον Όσιο Ιωάννη της Κλίμακος, όσα μας είπε με την προσευχή του Οσίου Εφραίμ του Σύρου, όσα ακούσαμε στα Αναγνώσματα όλη αυτή την περίοδο και ακούμε δεν είναι πράγματα μη εφαρμόσιμα, δεν είναι πράγματα ανέφικτα, δεν είναι θεωρίες ή ιδεολογίες. Είναι τόσο εφαρμόσιμα, που μπορεί να τα εφαρμόσει ακόμα και ο πιο αμαρτωλός άνθρωπος, ακόμα και ο πεταμένος άνθρωπος και ο πιο αποτυχημένος και ο βουτηγμένος και τρανό παράδειγμα είναι η Οσία Μαρία Αιγύπτια.

Και τρίτον και σημαντικότερο είναι ότι προσέφερε σε όλους εμάς τους αμαρτωλούς, τους αποτυχημένους, προσέφερε σε όλους εμάς που «τα έχουμε κάνει θάλασσα» στην κυριολεξία, που έχουμε κάνει τη ζωή μας άνω κάτω, μας προσέφερε ένα σπουδαίο συμπαραστάτη, ένα σπουδαίο πρόσωπο, έναν Άγιο, μία Αγία, μία γυναίκα μια ψυχή τέτοια τρυφερή, ευαίσθητη και λεπτή, η οποία μπορεί να μας νιώσει, να μας καταλάβει, να μας κατανοήσει, αλλά και να μας εμψυχώσει, να μας ενισχύσει και να μας ενδυναμώσει. Για αυτό λοιπόν για το υπόλοιπο στάδιο αυτή της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής και για το αποκορύφωμα της, την Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα, και για όλη μας τη ζωή, να ζητήσουμε την πρεσβεία τη βοήθεια τη μεσιτεία και την αγάπη της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας, να την αγαπήσουμε την Οσία Μαρία, να τη νιώσουμε ότι είναι «οστούν εκ των οστών μας και σαρξ εκ της σαρκός μας», ομοιοπαθής, να καταλάβουμε και να αισθανθούμε ότι μπορεί πολύ καλά να μας καταλάβει, για αυτό και να της μιλήσουμε με ειλικρίνεια, να της δείξουμε τις πληγές μας και να την παρακαλέσουμε να βοηθήσει να έλθει βοηθός και αντιλήπτωρ, ώστε ο μέγας ιατρός των ψυχών και των σωμάτων ημών ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός να μας βγάλει από το θάνατο και τη φθορά, να μας οδηγήσει στη ζωή και την ανάσταση».

Δείτε περισσότερες φωτογραφίες ΕΔΩ

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου